

26.3.2010

To je niekedy ťažké pochopiť aj dospelému, nieto dieťaťu. Ale keď sa niektoré skutočnosti Ježišovho života priblížia priam „na dotyk“, ide to hneď ľahšie. Pokúsila sa o to netradičným spôsobom pani učiteľka Milotka Orošová.

Keď predškolači kladivom pribíjali papierové odtlačky svojich dlaní klincom na drevený kríž, mali veru v očiach slzy pri vyznaní: „...aj ja, Pane Ježišu..“ Odtlačky malých dlaní ako symboly previnení voči svojim kamarátom, či najbližším doma. (A čo potom tie naše, veľké?) Aká, ale úprimná radosť svietila v deťom v očiach, keď sa im po každom dobrom skutku, či prejave lásky blížnemu, umožnilo jeden takto pribitý kliniec vytiahnuť!

Po obširnej predpríprave sme sa vybrali v piatok **26.3.2010** do kostola Sv. Kataríny Alexandrijskej. Tu sme si sústredene a zblízka, s komentárom pani učiteľky Helky Ďaďovej, pozreli a precítili detailne plasticky zobrazenú krížovú cestu Pán Ježiša, ktorá už dlhé roky zdobí steny nášho farského kostola. Celým chrámom sa niesli piesne detí : „Vďaka, ježiš..., Kríž je znakom spásy..., a na záver V mene Otca...”

Zdá sa vám to byť celé na malé hlávky „prisilná káva“?

Kríž je znakom spásy

Napísal Otilia Jurigová

Piatok, 26 Marec 2010 00:00 - Posledná úprava Sobota, 10 Apríl 2010 15:05

No len keď zblízka, ľudským spôsobom a úprimne vnímame bolesť, ktorú spôsobujeme, alebo môžeme svojím správaním spôsobiť, dokáže sa v nás vyryť hlboká stopa a rozvinúť schopnosť prijať predsavzatie zlo nekonať a vcítiť sa do druhého človeka...alebo rovno Boha.

foto Milota Orošová